

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu JUDr. Dagmar Nygrínová a členů senátu JUDr. Petra Gemmela, Mgr. et. Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 1. 6. 2011 návrh předsedkyně Okresního soudu v Liberci ze dne 27. 9. 2010, na zahájení kárného řízení proti JUDr. J. Š., soudkyni Okresního soudu v Liberci, a rozhodl

t a k t o :

R o z h o d n u t í :

I. Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, **s e**

JUDr. Jana Šecová,
nar. X,
soudkyně Okresního soudu v Liberci,

u z n á v á v i n n o u , ž e

jako soudkyně Okresního soudu v Liberci ve věci sp. zn. 31 E 2719/99, která jí byla přidělena podle rozvrhu práce k vyřízení, porušila § 158 odst. 4 občanského soudního řádu tím, že nedodržela zákonnou lhůtu k vyhotovení a odeslání usnesení vyhlášeného dne 24. 6. 2008, č. j. 31 E 2719/99 – 62, kde lhůta k vypravení končila dne 24. 7. 2008, které vyhotovila až dne 23. 9. 2010, a rozhodnutí bylo vypraveno dne 24. 9. 2010,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s e d o p u s t i l a

kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

kárné opatření **důtka**.

II. Řízení o návrhu na zahájení kárného řízení pro jednání kvalifikované jako kárné provinění, kterého se měla dopustit tím, že v téže právní věci sp. zn. 31 E 2719/99 byla nečinná od 3. 11. 1999 do 12. 2. 2007,

se zastavuje

podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pro jeho opožděné podání.

Odůvodnění:

Navrhovatelka podala návrh na zahájení kárného řízení proti v záhlaví jmenované soudkyni pro kárná provinění spočívající ve skutcích, kterých se měla kárně obviněná soudkyně dopustit v návrhu popsáním způsobem. Navrhovatelka uvedla, že dne 3. 9. 2010 jí byla doručena žádost Ministerstva spravedlnosti ČR o vyjádření k žádosti pana Václava Lénarta o poskytnutí zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným úředním postupem, spočívajícím v nepřiměřené délce trvání řízení vedeného u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 31 E 2719/99. Věc podle rozvrhu práce u uvedeného soudu vyřizuje kárně obviněná soudkyně. Navrhovatelka ze spisu zjistila, že ve věci byl podán návrh na výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného dne 3. 8. 1999. První jednání ve věci proběhlo dne 3. 11. 1999 a bylo odročeno na neurčito – zřejmě k provedení důkazu výsledkem svědků. Dne 21. 11. 2000 požádala právní zástupkyně oprávněného o nařízení jednání s poukazem na to, že od odročení posledního jednání již uběhl jeden rok. Soudkyně na žádost nereagovala. Ve spise je pak založen záznam o tom, že dne 18. 2. 2004 do spisu nahlédla právní zástupkyně oprávněného. Soudkyně byla nadále nečinná až do 12. 2. 2007, tedy více než sedm let. Uvedeného dne nařídila jednání na 6. 3. 2007. Poslední jednání dne 17. 6. 2008 bylo odročeno na 24. 6. 2008 k vyhlášení rozhodnutí. Uvedeného dne bylo rozhodnutí vyhlášeno, dne 1. 7. 2008 došlo odvolání povinného. Rozhodnutí vyhlášené 24. 6. 2008 vyhotovila soudkyně až 23. 9. 2010 poté, kdy byla vyzvána k předložení spisu navrhovatelce. Navrhovatelka shrnula, že z uvedeného přehledu vyplývá, že soudkyně byla ve věci nečinná od 3. 11. 1999 do 12. 2. 2007, rozhodnutí vyhlášené 24. 6. 2008 vyhotovila až 23. 9. 2010. Navrhovatelka upozornila, že na JUDr. Š. byl v minulosti podán předsedkyní soudu návrh na zahájení kárného řízení pro průtahy v jiném řízení, o kterém bylo Vrchním soudem v Praze rozhodnuto dne 14. 11. 2008, č. j. 1 Ds 19/2008 – 26, rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 12. 2008. Tímto rozhodnutím byla JUDr. Š. uznána vinnou kárným proviněním a bylo jí uloženo kárné opatření – důtka. Dne 4. 3. 2009 byla JUDr. Š. udělena výtka za průtah v řízení vedeném pod sp. zn. 12 C 1219/91. Vzdor těmto pochybením hodnotí navrhovatelka jmenovanou soudkyni jako zkušenou, s vysokou výkonností, jejíž specializací je agenda E (výkonu rozhodnutí). Vedle toho vyřizuje věci rejstříku Nc a Exe, tj. agendu soukromých exekutorů. V nařízení výkonu rozhodnutí nemá průtahy, její zatížení je vysoké. Nicméně s některými spisy nepracuje tak, aby byly vyřízeny v přiměřené lhůtě. Příkladem toho je závažný a opakovaný průtah v uvedené věci. Navrhovatelka žádala, aby s JUDr. J. Š. bylo zahájeno kárné řízení a po projednání věci jí

uloženo za kárné provinění spočívající v zaviněném porušení povinností soudce kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, tedy důtká.

Kárně obviněná soudkyně svého práva písemně se vyjádřit ke kárnému obvinění nevyužila.

Senát kárného soudu poté, co ověřil, že návrh byl podán osobou k tomu oprávněnou, zjišťoval, zda ohledně obou skutků, které jsou kárně obviněné soudkyni kladeny za vinu, byl návrh na zahájení řízení podán včas. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění. Na toto ustanovení navazuje § 14 odst. 1 písm. a) téhož zákona, podle něhož senát bez ústního jednání řízení zastaví, byl-li návrh na zahájení řízení podán opožděně nebo byl-li vzat zpět.

V návrhu na zahájení řízení bylo kárně obviněné soudkyni kladeno za vinu, že se dopustila dvou skutků kvalifikovaných jako kárné provinění, a to jednak několik roků trvající nečinnosti v právní věci vedené pod sp. zn. 31 E 2719/99, kdy byla nečinná od 3. 11. 1999 do 12. 2. 2007 a dále kárného provinění spočívajícího v tom, že v téže právní věci nevypracovala písemné vyhotovení rozhodnutí ve lhůtě stanovené v § 158 odst. 4 o. s. ř. Pokud jde o prvé z obou jednání kvalifikovaných jako kárné provinění, musel kárný senát konstatovat, že návrh na zahájení kárného řízení byl v této části podán opožděně. Kárný senát z důkazu provedeného spisem Okresního soudu v Liberci sp. zn. 31 E 2719/99 bezpečně zjistil (a mezi účastníky je ostatně nesporné, kárně obviněná soudkyně tuto skutečnost nepopírá), že nečinnost soudkyně, v ní rozvrhem práce svěřené věci, trvala od 3. 11. 1999, kdy proběhlo ve věci poslední jednání, které bylo odročeno na neurčito, a to až do 12. 2. 2007 (tedy více než 7 let), kdy uvedená soudkyně nařídila jednání na 6. 3. 2007. Za toto jednání však již kárně postižená být nemůže, neboť návrh na zahájení kárného řízení byl podán dne 8. 10. 2010 a doručen Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 10. 2010. Stalo se tak nepochybně po marném uplynutí zákonem stanovené 3 leté objektivní lhůty odvozané od spáchání kárného provinění, resp. od ukončení trvajícího protiprávního stavu. Vycházejí z data 12. 2. 2007, kdy soudkyně přestala být ve věci nečinná, skončila lhůta k podání návrhu dne 12. 2. 2010. Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že navrhovatelkou byla dodržena subjektivní 6 měsíční lhůta počítaná od data, kdy se o kárném provinění dozvěděla. Protože návrh na zahájení kárného řízení byl v uvedené části podán opožděně, Nejvyšší správní soud řízení pro jednání, kvalifikované jako kárné provinění, kterého se měla soudkyně dopustit tím, že ve věci sp. zn. 31 E 2719/99 byla nečinná od 3. 11. 1999 do 12. 2. 2007, zastavil podle § 14 písm. a) zákona o řízení ve věcech soudců.

Ohledně druhého jednání kvalifikovaného v návrhu na zahájení kárného řízení jako kárné provinění, byl návrh podán včas, neboť jak 6 měsíční lhůta subjektivní, tak i 3 letá lhůta objektivní pro jeho podání, stanovená v § 9 odst. 1 zákona o řízení, byla zachována.

Ústní jednání před kárným senátem proběhlo dne 1. 6. 2011 jen za přítomnosti navrhovatelky. Kárně obviněná soudkyně prostřednictvím navrhovatelky zaslala kárnému

senátu dopis ze dne 31. 5. 2011, v němž sdělila, že se k nařízenému ústnímu jednání nedostaví a žádá, aby bylo rozhodnuto v její nepřítomnosti. Současně uvedla, že skutek, pro který byl podán návrh na zahájení kárného řízení se stal, nechce se nijak hájit a využívá svého práva nevypovídat podle § 12 zákona č. 7/2002 Sb.

Ve své výpovědi před kárným senátem navrhovatelka odkázala na písemné vyhotovení kárného návrhu a jeho doplněk ze dne 10. 11. 2010 a k dotazům kárného senátu dodala, že kárně obviněná soudkyně v současné době vyřizuje agendu věcí zapsaných v rejstříku E, tj. věcí výkonu rozhodnutí, a dále rejstříku Nc a Exe, tj. agendu soukromých exekutorů. K dotazu, jaké množství věcí vyřizuje měsíčně uvedla, že je to nárazové, zejména pokud jde o věci rejstříku Exe jsou to stovky spisů, neboť ji napadne třeba 400 nebo 500 věcí během 14 dnů. Vedle toho dostává věci z rejstříku E, přičemž na tuto agendu jsou zařazeny podle rozvrhu práce 2 soudkyně. Těchto věcí napadá v průměru kolem 350 měsíčně. Pokud jde o spisy rejstříku Exe, dělí se o ně celkem 8 soudců, spisy jsou jim přidělovány v určitých intervalech, takže se může stát, že soudkyni někdy napadne 400 věcí, jindy 800. Kárně obviněná soudkyně pracuje v tzv. minitýmu se soudcem, který rovněž vyřizuje exekuce, konkrétně agendu nařizování výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí. K dotazu kárného senátu, jak si navrhovatelka vysvětluje průtah soudkyně v projednávání věci, navrhovatelka uvedla, že tyto problémy se u ní občas vyskytují, neboť agenda je velmi obsáhlá, dodržování lhůt se průběžně sledovat nedá. Soudkyně má v kanceláři stovky spisů, takže se může stát, že spis, který je jí něčím nepříjemný, nebo do kterého se jí nechce, tak ho prostě pomine. Jinak jde o velmi šikovnou, chytrou a pracovitou soudkyni s dobrými odbornými znalostmi v oblasti exekucí, k níž se řada mladších kolegů chodí radit.

Kárný senát ověřil tvrzení navrhovatelky uvedená v návrhu na zahájení řízení ze spisu Okresního soudu v Liberci sp. zn. 31 E 2719/99, jehož obsahem při ústním jednání provedl důkaz. Ve spise se nachází návrh na výkon rozhodnutí srážkou ze mzdy povinného, který došel Okresnímu soudu v Liberci dne 3. 8. 1999. Bezprostředně poté dne 5. 8. 1999 vydal soud usnesení č. j. 31 E 2719/99 – 6, jímž návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí vyhověl. Soudkyně poté průběžně a bez průtahů činila ve věci další úkony, jednání nařídila na 3. 11. 1999, vyslechla při jednání oprávněného, povinného i navrženou svědkyni a jednání poté odročila na neurčito. Od uvedeného data zůstala ve věci nečinná až do 12. 2. 2007, kdy nařídila jednání na 6. 3. 2007. Toto jednání bylo k žádosti zástupce oprávněného odročeno, stejně jako několik dalších jednání nařízených postupně v měsících dubnu až červnu 2007. Při jednání konaném dne 10. 7. 2007 byla vyslechnuta svědkyně M. D. a poté jednání odročeno na neurčito za účelem vyžádání zprávy bytového družstva. Další jednání bylo nařízeno dne 16. 5. 2008 na 3. 6. 2008 a odročeno pro nepřítomnost předvolaného svědka na 17. 6. 2008. Toto jednání bylo po výsledku svědka odročeno na 24. 6. 2008 za účelem vyhlášení rozhodnutí. Dne 24. 6. 2008 bylo vyhlášeno usnesení, jímž byl návrh povinného na zastavení výkonu rozhodnutí srážkami z jeho mzdy zamítnut a povinnému bylo uloženo nahradit oprávněnému náklady řízení ve výši 9475 Kč do tří dnů od právní moci usnesení. Dne 1. 7. 2008 oznámil povinný odvolání proti vyhlášenému a do té doby nedoručenému rozhodnutí soudu, soudkyně poté zůstala nečinná a usnesení vyhlášené 24. 6. 2008 vyhotovila až dne 23. 9. 2010, poté, kdy byla navrhovatelkou vyzvána k předložení spisu.

Dále byl proveden důkaz rozhodnutím Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 11. 2008, č. j. 1 Ds 19/2008 – 26, jímž kárný senát uvedeného soudu uznal kárně obviněnou soudkyni JUDr. J. Š. vinnou, že jako soudkyně Okresního soudu v Liberci ve věcech, jež jí byly přiděleny podle rozvrhu práce k vyřízení, byla dlouhodobě bezdůvodně nečinná a způsobila tím déletrvající průtahy při vyřizování celkem 9 exekučních věcí, čímž se dopustila kárného provinění podle § 87 zákona o soudech a soudcích, a podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců a § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích jí byla uložena důtka. Podle odůvodnění rozhodnutí šlo o průtahy v postupu soudu po nařízení výkonu rozhodnutí, které trvaly v průměru od 6 do 14 let. Vzdor zjištění o značném počtu přidělených věcí soudkyni dospěl kárný senát k závěru, že průtahy ve věcech menší obtížnosti, které trvají řadu let, nelze ani v případě soudce s velkou pracovní výkonností považovat za omluvitelné jeho přetížeností a představují jím zaviněné porušení soudcovských povinností, svědčící o nedůsledném přístupu k práci. Rozhodnutí kárného senátu Vrchního soudu v Praze nabylo právní moci dne 12. 12. 2008.

Rovněž byl proveden důkaz opatřením předsedkyně Okresního soudu v Liberci ze dne 4. 3. 2009, sp. zn. Spr 373/2009, jímž vytkla kárně obviněné soudkyni průtah v řízení vedeném pod sp. zn. 12 C 1219/91, v němž byla soudkyně nečinná od 22. 10. 2010. Zároveň bylo soudkyni uloženo, aby v řízení nadále postupovala bez průtahů a předkládala spis ke kontrole vždy k 15 dni každého měsíce.

Důkaz byl rovněž proveden vyjádřením soudcovské rady Okresního soudu v Liberci k návrhu na zahájení kárného řízení s kárně obviněnou soudkyní, v němž soudcovská rada bere tuto skutečnost na vědomí a vyjadřuje politování nad tím, že zjištěné nedostatky v práci soudkyně byly takového rozsahu, že bylo potřebné na ně reagovat podáním kárné žaloby.

Z vyžádaného pracovního hodnocení kárně obviněné soudkyně, vypracovaného navrhovatelkou dne 10. 11. 2010, kárný senát zjistil, že JUDr. J. Š. byla soudkyní Okresního soudu v Liberci od 1. 1. 1976, v období od 1. 1. 1979 do 31. 3. 1991 pracovala jako soudkyně Krajského soudu v Ústí nad Labem s místem výkonu práce u pobočky v Liberci. Od 1. 4. 1991 doposud pracuje opět u Okresního soudu v Liberci, a to na úseku občanskoprávním. V posledních letech se specializuje na vyřizování věcí agendy výkonu rozhodnutí a exekucí. Má velmi dobrou úroveň odborných znalostí, patří mezi soudce s vysokou výkonností, její jednání je profesionální, odpovídající vykonávané funkci. Ke kvalitě rozhodovací činnosti nejsou připomínky ani ze strany odvolacích senátů Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci. U Okresního soudu v Liberci v současné době vyřizuje agendu výkonu rozhodnutí jedna další soudkyně, agenda exekucí je rozdělena mezi 7 dalších soudců, kteří vedle této agendy vyřizují i věci rejstříku C a Nc. Výkonnost JUDr. Š. s ostatními soudci v této agendě je srovnatelná, nejsou k ní připomínky. JUDr. Š. nemá průtahy v nařízení výkonu rozhodnutí, problémem v její práci je to, že s některými spisy nepracuje tak, aby věci byly vyřízeny v přiměřené lhůtě. Za to byla také již v roce 2008 kárně postižena. Celkově je jí však možno hodnotit jako svědomitou a pracovitou soudkyni s nepochopitelnými výkyvy při vyřizování některých věcí.

Navrhovatelka v závěrečné řeči odkázala na písemný návrh na zahájení kárného řízení a požadovala vyhovění tomuto návrhu. Uvedla, že velmi zvažovala druh kárného opatření s ohledem na závažný a opakovaný průtah zjištěný v předmětné věci, nicméně s ohledem na obrovské množství práce, které soudkyně odvedla během let, co u soudu působí, nezvolila navrhnout přísnější druh kárného opatření spočívající ve snížení platu, neboť za přiměřený postih považovala uložení důtky. Zdůraznila, že objektivní skutečností zůstává, že v případě, pokud by uvedená soudkyně rezignovala na svou funkci, nacházela by se navrhovatelka v situaci, kdy neví, komu její agendu předá.

Na základě provedeného dokazování dospěl kárný soud k následujícím skutkovým závěrům:

Z předloženého spisu Okresního soudu v Liberci sp. zn. 31 E 2719/99 kárný senát bezpečně ověřil, že údaje uvedené v kárném návrhu se shodují se skutečností. Ve vztahu k té části návrhu na zahájení kárného řízení, v níž byl návrh podán včas, je na základě spisu nutno konstatovat, že soudkyně usnesení, jímž zamítla návrh na zastavení výkonu rozhodnutí, vyhlásila dne 24. 6. 2008, avšak vyhotovila je až 23. 9. 2010 (rozhodnutí bylo vypraveno dne 24. 9. 2010), čímž několikanásobně překročila zákonem stanovenou lhůtu k vyhotovení a odeslání rozhodnutí, která podle § 158 odst. 4, za použití ust. § 167 odst. 2 občanského soudního řádu, činí 30 dnů ode dne vyhlášení rozhodnutí. Tato lhůta skončila dne 24. 7. 2008. Předseda soudu je oprávněn tuto lhůtu prodloužit až o dalších 60 dnů, nicméně ze spisu není patrné, že by kárně obviněná soudkyně o prodloužení lhůty k vyhotovení vyhlášeného usnesení předsedkyni soudu požádala; ostatně i pokud by se tak stalo, pak by lhůta prodloužená skončila nejpozději dne 22. 9. 2008. Soudkyně však písemné usnesení vyhotovila až dne 23. 9. 2010 a usnesení bylo odesláno účastníkům následujícího dne, tj. 24. 9. 2010. Stalo se tak tudíž o více než dva roky později. Ostatně kárně obviněná soudkyně toto své pochybení spočívající v porušení § 158 odst. 4 občanského soudního řádu ani nepopírá a nechce se nijak hájit. Tohoto jednání se soudkyně dopustila, přestože za jiné kárné provinění, spočívající v průtazích ve vyřizování jiných věcí výkonu rozhodnutí, byla již kárně postižena Vrchním soudem v Praze kárným opatřením – důtkou a přestože i v roce 2009 jí byl navrhovatelkou vytýkán průtah v jedné věci civilní (rejstříku C) sp. zn. 12 C 1219/91.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Rozhodování v zákonem stanovených přiměřených lhůtách, včetně písemného vyhotovení rozhodnutí v takových lhůtách, je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech). Neodůvodněné průtahy v řízení, včetně nevyhotovení rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě, zejména pak její překročení v řádu několika měsíců až roků, zde konkrétně 2 let a 3 měsíců, je proto jednáním způsobilým přinejmenším narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., nemluvě o dalších důsledcích takového dlouhotrvajícího protiprávního stavu pro účastníky soudního řízení.

Na základě výše uvedených skutečností proto kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněná soudkyně se svým jednáním popsaným pod bodem I. tohoto rozhodnutí dopustila kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Při úvaze o druhu kárného opatření zvažoval kárný senát na straně jedné výše již popsanou závažnost zjištěného kárného provinění a jeho dopad na účastníky řízení, jakož i skutečnost, že se kárného provinění uvedená soudkyně dopustila opakovaně: důtkou byla potrestána již v řízení vedeném před Vrchním soudem v Praze pod sp. zn. 1 Ds 19/2008. Na straně druhé zvažoval kárný senát ve prospěch soudkyně, že při vyřizování jí přidělených věcí dosahuje dlouhodobě vysoké výkonnosti při abnormálně vysokém nápadu vyřizovaných věcí. Zvažoval rovněž její velmi dobré pracovní hodnocení ze strany předsedkyně soudu, zejména velmi dobrou úroveň jejích odborných znalostí, profesionalitu a zkušenost, kterou je ochotna předat mladším kolegům, jak vyplynulo z výpovědi navrhovatelky při ústním jednání kárného senátu. Přestože ve smyslu § 9 odst. 2, věta druhá zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, není senát kárného soudu vázán návrhem na uložení kárného opatření, a mohl by tedy s ohledem na závažnost ve věci zjištěného kárného provinění uložit i přísnější druh kárného opatření, např. navrhovatelkou zvažované snížení platu podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., pokládá senát kárného soudu s ohledem na okolnosti v řízení vyšlé najevo za přiměřené uložit kárně obviněné soudkyni znovu kárné opatření v podobě důtky podle § 88 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona.

P o u č e n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 1. června 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu